

Tribuna

COTIDIAN INDEPENDENT DIN JUDEȚUL SIBIU

Anul CVIII,

nr. 679

Simbătă,

25 iulie

8 pagini

10 lei

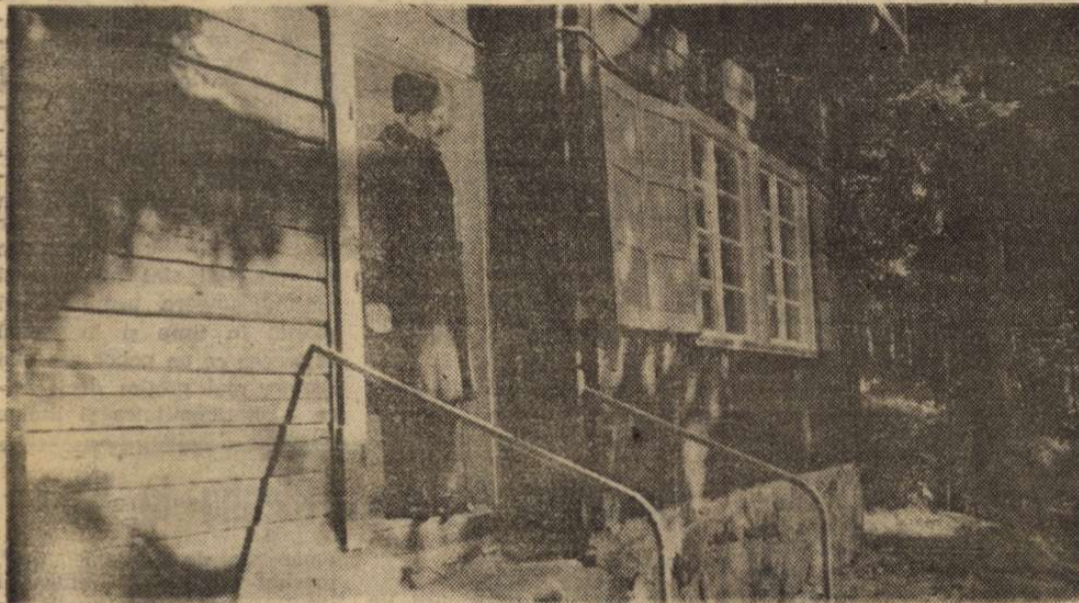
Constantin Noica — izgonit din casă (oare și din noi?!)

Din pragul casei sale de la Pălăniș unde a gândit, a creat și a făcut „școală” Constantin Noica se pregătește în această dimineață să întâmpine venirea celui de al 83-lea an prin care se adâncește în eternitate.

Noi rămânem cu cele ale lumii toate și vinovați că nici acum n-am reușit să-i prelungim șederea printre noi într-o casă memorială care în ciuda sentințelor judecătorești definitive rămîne sub ocupație a-buzivă.

Pînă cînd toți vom înțelege cum să învingem prin cuvînt substanța răului, să-l mai ascultăm o dată pe „Filosoful de la Pălăniș” răsfoind „Jurnalul de idei”.

Ion Onuc NEMES

„Nu se poate împlini, spune el, pentru că e prea multă nedreptate în lume, crime politice, dezordine, pericolul războiului. Ei spun: Știi de ce e dezordine în lume? Pentru că nu e ordine în d-ta. Ocupă-te de d-ta, fii egoist în sensul adînc și bun al cuvîntului. Ai să vezi că nedreptatea începe să dispară din lume dacă-ti faci dreptate singur. Altfel ai să pățești ca hippies care au ajuns acum în miezul vieții, roși de boli și ignoranță. Sau ca tineretul german, care îndemnat fiind să aibă „păreri” spre a se democratiza, uită de rest, se anarhizează și

se pregătește către o nouă îndobitocire”.

„Orice om la sfîrșitul vieții sale trebuie să scrie „Autobiografia unei idei”. Ce e mai adînc în noi decît noi înșine este gîndul. Ce gînd te-a purtat? Ce gînd ai slujit?”

„Secolul acesta fără importanță... Nu lasă monumente arhitectonice și nu lasă idei mari. De aceea și face atîta scandal, pînă la isteria catastrofei finale. Ca oamenii fără importanță”.

Constantin NOICA

CINE NE VA CONDUCE?

Un precandidat tranșant

Așa ne apare Caius Traian Dragomir (53 ani), judecînd după numeroasele sale interviuri din ultima vreme, dintre care le vom cita mai ales pe cele recent publicate de „Expres” și „22”. Într-unul refuză să facă campanie în interiorul FSN, într-altul delată despre ceilalți doi concurenți, Eugen Dîjmărescu, Victor Babiu că „amîndoi sînt excelente personalități guvernamentale, dar nu prezidențiale”.

Mai mult, dacă Emil Constantinescu se descrie drept alternativa pentru Ion Iliescu, Dragomir susține că el însuși reprezintă același lucru pentru amîndoi.

Născut la Slatina, în familia unui medic veterinar, Caius Dragomir apare relativ

tinziu în prim-planul scenei politice post-revoluționare, urmînd o traiectorie mai puțin obișnuită. Semnează, în Piața Universității, Proclamația de la Timișoara, după ce îl aude pe președintele Iliescu calificîndu-i pe adepții acesteia, într-un discurs rostit în fesenista Moldovă, „dusmani ai poporului”. I se pare inadmisibil ca, după revoluție, să se creeze delictul de opinie.

A urmat medicina, dar nu a practicat-o pentru că, sub comunism, se crease în domeniu un soi de „mandarinat”. A preferat munca de cercetător la Institutul „Victor Babeș”, unde a obținut

(continuare în pag. a V-a)

OBSERVATOR

Ministrul Marcian Bleahu — la Sibiu

În ciuda celor care credeau că domnului Marcian Bleahu, ministrul Mediului, îi este frică de Sibiu, ieri, domnia sa a ținut să ne dea o replică „directă” chiar din orașul de pe Cibin. Sosit în județul nostru și cu alte probleme, pe

care le incumbă responsabilitatea funcției sale, domnul ministru Marcian Bleahu a avut o întîlnire de lucru la Consiliul județean Sibiu cu membrii Comisiei județene

(continuare în pag. a II-a)

ULTIMA ORĂ

Ioan Dan Alexandru în urmărire penală

După cum am aflat de la dl. colonel Langa, din cadrul Inspectoratului județean de Poliție Sibiu, a început urmărirea penală împotriva lui

Alexandru Dan Ioan pentru mai multe infracțiuni, urmînd ca pe parcursul cercetărilor să fie atrase în proces și alte persoane.

Democrație, nu harababură!

Democrația autentică conține în sine un paradox: un mare grad de libertate însoțit de o apreciabilă doză de constrîngere. Contrariile se presupun unele pe altele, se condiționează reciproc. Cu cît e mai mare libertatea cu atît este nevoie de legi și alte acte normative care să garanteze că libertatea nu se poate transforma tocmai în opusul ei — non-libertatea.

Tradus într-un limbaj mai puțin filozofic, aceasta înseamnă că exercitarea libertăților fundamentale ale omului nu se poate face decît într-o societate stabilă, echilibrată, care are mijloacele de a garanta aceste drepturi. Altfel se ajunge la harababură, la haos, la violență.

Dreptul la viață pretinde un grad ridicat de securitate socială, începînd de la asigurarea liniștii publice, a integrității fizice a cetățenilor și terminînd cu asigurarea unei protecții sociale corespunzătoare șomerilor, săracilor, handicapatilor etc.

Dreptul la o viață demnă mai presupune asigurarea unui nivel de trai îmbelșugat.

Libertatea conștiinței incumbă obligația fiecăruia de a respecta ideile, opiniile și interesele celorlalți.

Libertatea autentică nu poate fi realizată decît într-o democrație autentică, în care tronează niște reguli de fier. Una dintre ele este că minoritatea se supune majorității, principiu realizat cel mai bine în cadrul alegerilor de orice fel. Este însă de amintit și reversul acestui principiu: majoritatea cîștigătoare (și conducătoare) nu trebuie să se comporte față de minoritatea învinsă cu minie, ură sau cu răzbunare. Alegerile nu trebuie să fie un motiv de dezbinare ci, din contră, de atenuare a tensiunilor, de echilibrare a forțelor.

De ce toată această „teorie”? Pentru că la Gura Riului nu-i pace nici acum. După „ultimele” alegeri din comună se părea că lucrurile vor intra în normal. Alesul obștii a fost validat, așa că autoritatea fusese restabilită. Ce a urmat neagă orice noțiune de libertate și democrație. La Sibiu a sosit o „delegație” consistentă de gureni pentru a-l „susține” la Tribunal pe primarul ales. S-au întors victorioși și Dumnezeu știe cine și de ce a declanșat ostilitățile, soldate cu răniți. Poliția și jandarmeria n-au intervenit, dar pînă la urmă vor fi obligate să o facă. Capetele fierbinți de la Gura Riului trebuie răcorite cu un duș scoțian, în numele libertății și al democrației. Căci nu va fi de nici de una la Gura Riului atîta timp cît fiecare își face legea lui în disprețul Legii.

TRIBUNA

120 de ani de la trecerea în nemurire a sfintului neamului—AVRAM IANCU (III)

Pentru românii ardeleni îndeosebi, marii sfinți ai neamului sînt Horea și Avram Iancu. Primul este iobagul-gigant ridicat din cremenea Apusenilor pentru a da glas uman, glas istoric noianului de suferințe populare și multă vreme asupritorii au evocat cu spaimă „vremurile lui Horea”. Dar, parcă un plus de farmec are Iancu, pentru tinerețea și frumusețea lui, pentru spiritul său curat și sincer, pentru că pe umerii tinărului de doar 24 de ani, falnic ca un brad, a căzut imensa povară a salvării existenței națiunii și pentru tragismul vieții sale înșelate și umilite.

Dacă sub conducerea lui Horea, în 1784, lupta pentru dreptate și libertate a izbucnit năpraznic din Munții Apuseni, tot astfel, 64 de ani mai tîrziu, în 1848, moșii, conduși de prefectii, tribunii, centurionii și decurionii lor, au fost din nou „în fruntea tuturor, mîndria mîndrului Ardeal”, în revoluția națională și socială.

Avram Iancu rămîne pentru noi cel mai de seamă dintre conducătorii Revoluției de la 1848—1849 din Transilvania, în afara faptelor și acțiunilor căruia însăși revoluția nu poate fi pe deplin înțeleasă. Tinărul jurist, intrat pe scena revoluției ca tribun al moșilor, ajuns în prim plan, alături de Axente, Buteanu, Papiu și ceilalți pentru care ideile trebuiau

(Continuare în pag. a II-a)

Mihai RACOVITAN

Două poziții pe o singură temă—„afacerea reziduurilor”

1. Domnul Călin Georgescu

Mult discutatul subiect al deșeurilor încă are multe nebulose iar semi-pasivitatea celor ce răspund de această problemă nu încălzește pe nimeni. Acest fapt ne-a determinat să solicităm lămuriri chiar de la Ministerul Mediului, domnului ministru Marcian Bleahu.

În absența ministrului, iată ce ne-a declarat consilierul dînsului, dl. Călin Georgescu: „Problema deșeurilor este așa cum se știe o problemă delicată, care ne frămîntă pe toți și pe care o regretăm. Astfel, țări occidentale (în special Germania) au început să profite de vidul legislativ,

(Continuare în pag. a II-a)

A consemnat

Adrian POPESCU

